

Een kruikje olie

J = journalist W = weduwe

J: Ik ben hier in een klein dorpje en naast me staat een vrouw die door het dolle heen is. Haar naam is Rachel en ze heeft een ongelooflijk verhaal te vertellen.

W: Inderdaad, ik kan mijn geluk niet op. Ik kan haast zelf niet geloven hoe mijn leven zo volledig is veranderd. Precies een week geleden was ik de wanhoop nabij en nu een week later is alles anders en zie ik het leven samen met mijn zonen weer positief tegemoet.

J: Kun je me vertellen hoe je leven eruitzag, een week geleden?

W: Ongeveer het ergste wat je je kunt voorstellen. Mijn man Obadja is een paar maanden geleden overleden. Ik erfde een grote schuld, nog van de tijd dat er hier hongersnood was. De man die ons het geld geleend had, wilde het terug. We waren heel erg arm en konden hem met geen mogelijkheid terugbetalen. Dat betekende dat hij mijn twee zonen Daniël en Jozua zou meenemen om als slaaf voor hem te werken zodat de schuld afbetaald kon worden. Kan je je voorstellen hoe ik mij voelde?

J: Dat moet verschrikkelijk zijn geweest. Wat ben je toen gaan doen?

W: Mijn man deed de priesteropleiding voor hij - te jong - stierf. Op deze opleiding ontmoette hij de grote profeet Elisa. Obadja zei dat hij de meest fantastisch man was die hij kende. Elisa stond bekend om zijn bijzondere daden, dus ik dacht dat hij me misschien zou kunnen helpen.

J: Elisa, die ken ik, maar die heeft een drukke agenda. Had hij tijd om jou te ontmoeten?

W: Dat had hij, hij was zo vriendelijk. Ik vertelde hem het hele verhaal en hij luisterde zo aandachtig en vol ontferming. Toen vroeg hij wat ik in huis had om te kunnen verkopen. Ik kon wel door de grond zakken van ellende, want ik had helemaal niets in huis, behalve een heel klein beetje olie. Toen zei Elisa iets vreemds. Hij vroeg me om naar al mijn vrienden en burens te gaan en hen te vragen om mij al hun lege potten en pannen te geven. Hij zei dat ik, als ik daarmee klaar was, mijn voorkeur dicht moest doen. Vervolgens moest ik dan de olie in de potten en pannen gieten en ze apart zetten als ze vol waren.

J: Ik moet zeggen dat ik waarschijnlijk behoorlijk boos was geworden, als iemand dat tegen mij zou zeggen. Je had tenslotte maar zo weinig olie.

W: Ik was inderdaad een beetje boos, eigenlijk meer verward. Maar ik wist dat hij een goede man was en dat hij me wilde helpen. Toen ik me herinnerde wat Obadja altijd over hem vertelde, besloot ik hem te vertrouwen. En hoe vreemd ik de opdracht ook vond, ik ging rond bij al mijn burens en vrienden en vroeg hen om hun lege potten en pannen.

J: Wat zeiden ze?

W: Ik denk dat ze dachten dat ik gek was geworden, ze wisten immers wat voor puinhoop mijn leven was. Maar het zijn allemaal vriendelijke mensen, dus niemand weigerde mijn verzoek. Toen ik klaar was, stond mijn kleine huisje helemaal volgepakt met potten en pannen.

J: En wat gebeurde er toen?

W: Nu komt het meest bijzondere gedeelte. Zoals ik je eerder zei, had ik maar een heel klein beetje olie in een kruikje, maar ik deed zoals de profeet gezegd had en begon het in een pot te gieten.

J: Ik kan me voorstellen, nu je zover gekomen was, dat je dan ook wel wilde meemaken wat er nu zou gebeuren?

W: Inderdaad, dus ik goot de olie in de eerste pot en de olie bleef maar stromen, terwijl ik wist dat er maar een klein beetje in het kruikje zat. Ik goot net zolang door totdat de pot vol zat.

J: Dat is ongelooflijk.

W: Toen zette ik de pot aan de kant, zoals de profeet had gezegd en begon met de volgende. En hetzelfde gebeurde, ik goot de pot helemaal vol met olie. Zo ging het maar door met alle potten en pannen.

J: Waren je zonen er ook bij toen dit gebeurde?

W: Zeker, uiteraard, wat voor moeder denk je dat ik ben? Ze waren erbij. Ik zei tegen ze: 'Breng me nog een pan Daniel; Jozua, kan je die potten daar in de hoek hiernaartoe brengen?' Ze deden alles wat ik ze vroeg, en hielpen me om alle potten en pannen te vullen met olie. Ik ging maar door. De jongens raakten helemaal opgewonden. Waarschijnlijk dachten ze net als ik aan het geld dat we zouden kunnen krijgen als we alle olie zouden verkopen.

J: Lukte het om alle lege potten en pannen te vullen?

W: Dat lukte, en toen gebeurde er nog iets bijzonders. Toen we uiteindelijk begonnen aan de laatste pan en we die ook helemaal vol hadden gegoten met olie, merkte ik dat er geen olie meer in mijn kruikje zat. De olie die ik had was op, dat is toch ongelooflijk?

J: Ik sta perplex. En toen, wat ben je toen gaan doen?

W: Ik heb alles verkocht natuurlijk. Het leverde me heel veel geld op. Niet alleen genoeg om mijn schuld af te betalen, maar ook om van te leven. Dus Daniel en Jozua kunnen hiervoor altijd blijven wonen. Nou ja, voor altijd, zolang als nodig is in ieder geval.

J: Geweldig! Wat een fantastisch verhaal is dit!

Gebaseerd op de geschiedenis uit 2 Koningen 4:1-7 uit de Bijbel